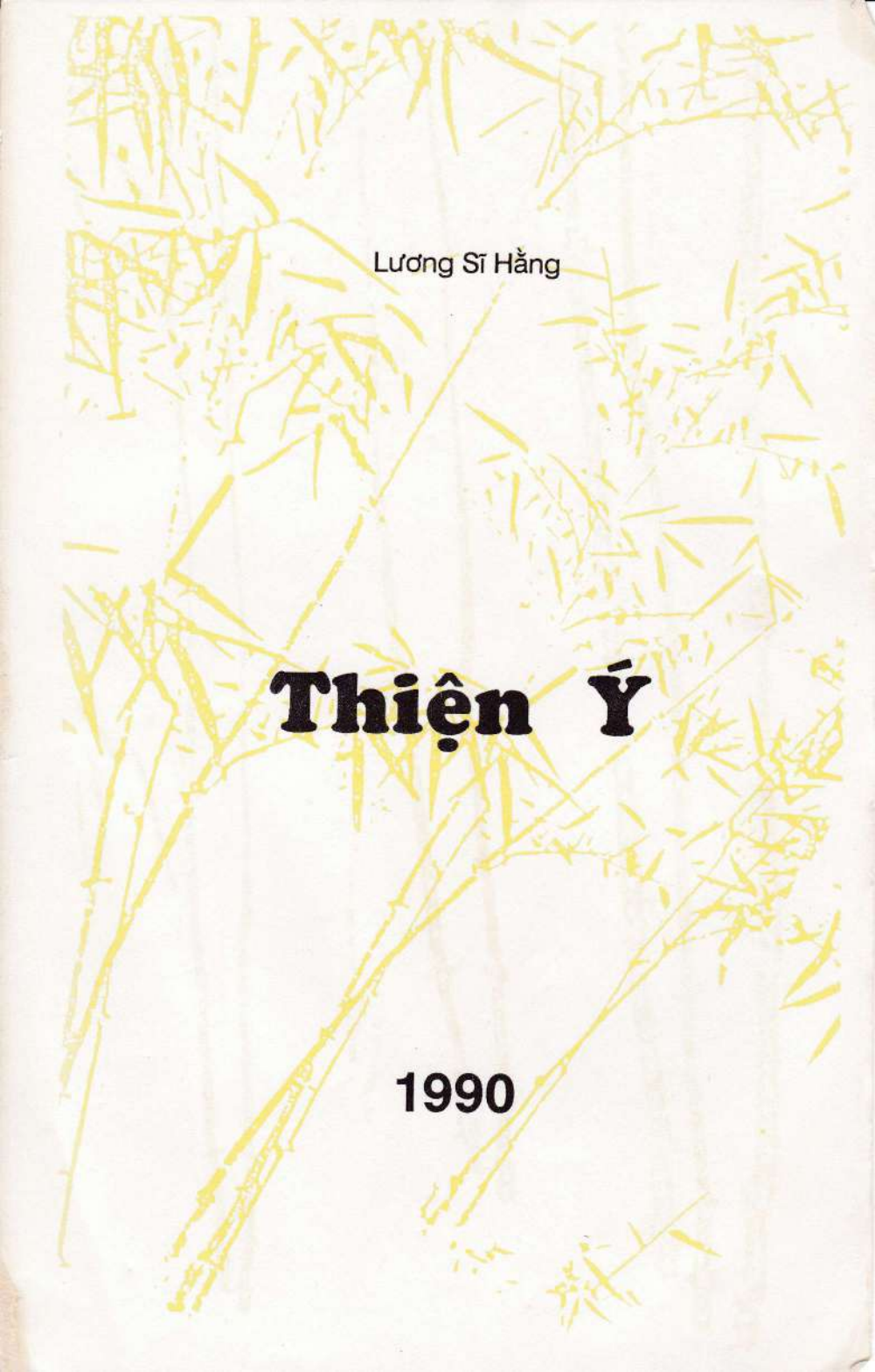

LƯƠNG SĨ HẰNG

Thiện ý

HỘI ÁI HỮN ƯỚ ƯI

The background of the cover is a dense, intricate illustration of bamboo stalks and leaves in a golden-yellow hue. The bamboo stalks are depicted with vertical lines and some horizontal nodes, while the leaves are scattered throughout, creating a textured, naturalistic pattern.

Lương Sĩ Hằng

Thiền Ý

1990

Tựa

*Tập thơ này dành cho mọi trình độ khác nhau. Đọc để
nỗ cuộc sống của chính mình, từ đời qua đạo, để thực tâm
trong hành trình tiến hóa.*

Lương Sĩ Hằng

Tiểu sử người truyền Pháp: Đức Thầy Lương Sĩ Hằng

Trong số rất ít những môn đồ của Đức Ông Tư Đồ Thuần Hậu, Đức Thầy là người đệ tử tâm đắc nhất và được Đức Ông Tư chân truyền về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Không phải đợi đến khi Đức Ông Tư liễu đạo, Đức Thầy mới là người thay thế trọng trách truyền pháp, mà ngay thời Đức Ông Tư còn tại thế, Đức Thầy đã được Đức Tôn Sư giao phó trách nhiệm hướng dẫn cho những đạo hữu nhập môn sau Người. Chính trong thời gian này, Đức Thầy đã chứng tỏ khả năng siêu việt, được Đức Ông Tư rất mực tin tưởng và bày tỏ niềm an tâm giao phó trọng trách hoằng pháp cho Đức Thầy, khi Ngài nhắm mắt ra đi.

Đức Thầy họ Lương, tên Sĩ Hằng, sinh tại Qui Nhơn ngày 13 tháng 11 năm 1923 (Quý Hợi), là con thứ tám trong một gia đình đông con (bốn trai, bốn gái). Thân phụ là cụ Lương Thâm, chủ xe vận tải Qui Nhơn-Kontum-Pleiku, tánh tình hòa nhã, tương thân, được người đương thời quý mến, thọ 70 tuổi. Thân mẫu là bà Lâm Thị, sinh tiền làm nghề thương mại, mất sớm lúc Đức Thầy còn nhỏ.

Thuở ấu thời: Hồi nhỏ, Đức Thầy học chữ Pháp tại trường Gagelin, Qui Nhơn. Nhưng vì thể chất bẩm sinh yếu đuối, thường đau ốm, bệnh hoạn, nên việc học cũng thường bị gián đoạn. Và lại tính tình trầm mặc, ít nói, sống về nội tâm, nên Đức Thầy ít đua đòi, cạnh tranh cùng bè bạn và thường thích tìm đến những nơi yên tĩnh như cảnh núi non, chùa chiền.

Thuở lập thân: Vì bệnh hoạn, nên thôi học sớm. Lúc bình phục, Người phụ việc giúp gia đình bằng cách theo thân phụ quản lý xe đò, hoặc làm phụ tá cho chủ hãng buôn. Lúc đi Nam Vang buôn bán âu dục phẩm, khi làm chủ rạp hát ở Phan Thiết và quản lý ghe máy Phan Thiết-Mũi Né. Đức Thầy lập gia đình năm 28 tuổi. Vợ là bà Trần Tân, vốn là một người hiền thục vô tư lự.

Ngay từ thuở ấu thời, Đức Thầy vốn đã có khả năng thiên phú, xuất hồn đi dạo chơi những cảnh gần nơi cõi trần gian. Đến năm 33 tuổi (1956), Người cương quyết hướng mình về con đường tu học nhiều hơn. Trong thâm tâm ý muốn tìm thầy học đạo, thì một hôm, Người gặp được một nhóm người bạn giới thiệu Đức Thầy đến gặp Đức Ông Tư tại 93 Phan Thanh Giản, Đa Kao. Sau những lần tìm hiểu, thử thách Đức Ông Tư, Đức Thầy thấu hiểu chơn lý và bắt đầu xin thọ giáo tu học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do Đức Ông Tư chân truyền.

Đường tu không dễ dãi, vì Đức Ông Tư là bậc nghiêm sư, ít nói. Và lại, Ngài cũng muốn mượn sự khổ hạnh trui rèn cho người học trò thương yêu, nên rất ít chỉ điểm cận kề. Thường mỗi tuần, Đức Thầy đi bộ từ Chợ Lớn đến Đa Kao để đến nhà Đức Ông Tư. Đến nơi, chỉ đứng ngấp nghé ngoài cổng, cạnh gốc cây to, cho đến bao giờ Đức Ông Tư thấy cho phép mới được vào. Đến lúc học đạo thì Đức ông Tư giảng dạy cho vài ba câu ngắn gọn, súc tích. Không hiểu được, Đức Thầy hỏi lại, liền bị rầy: "Tu cho anh chứ tu cho tôi à?". Vì lý do đó, Đức Thầy về nhà tự nghiên ngẫm những lời chỉ điểm quá uẩn súc của Tôn sư, và quyết chí tự mình khám phá ra chân lý bằng cách kiên trì thực hành công phu thiền định bất kể ngày đêm.

Chính nhờ sự thực hành dũng mãnh và ý chí tu luyện cao độ, Đức Thầy đã đánh tan dần dần màn vô minh dày đặc, để chứng đắc những quyền năng siêu việt của một bậc Đại Giác Ngộ, như xuất hồn lên cõi trên học đạo, rồi giảng đạo và ngao du khắp các cõi trong càn khôn vũ trụ, kể cả việc du hành xuống các tầng địa ngục để cứu độ các tội hồn thức giác. Người chứng đắc, mở huệ và thông tri quá khứ và vị lai. Từ đây, Người dứt bỏ hết phiền não và đạt tới một quan kiến hoàn toàn giải thoát về đời sống.

Giai đoạn truyền bá pháp lý: Dưới thời Cộng Hòa: bấy giờ miền Nam VN đang sống dưới chế độ Cộng Hòa, và Đức Thầy làm việc cho một công ty hóa học Hoa Kỳ. Đó là hãng Getz Brothers & Co., trong chức vụ phụ tá giám đốc, đặc trách thị trường. Công việc thật đa đoan, đầu vạy, Người vẫn dành nhiều thời giờ cho việc truyền bá đạo pháp.

Ban đầu, kể từ khi ngộ đạo, Đức Thầy thuyết minh những lời hết sức minh triết, rành rọt lẽ đạo đời. Người trình bày một phương pháp tu học phù hợp với cuộc sống văn minh hiện đại, làm ngạc nhiên hầu hết bạn bè và thân nhân. Đức Thầy dần dà thuyết phục và hướng dẫn họ biết đường tu. Và, tiếng lành về bậc Giác Ngộ đồn xa, kể mộ đạo tìm đến để nghe Đức Thầy giảng pháp, ngày càng đông, khiến căn gác nơi Người thường trú không còn chỗ chứa. Đức Thầy phải chia thời giờ giảng pháp vào cuối tuần tại ba địa điểm mới: thiên đường Hồ Văn Em (Thủ Thiêm), thiên đường Nguyễn Xuân Liêm (cư xá Hòa Hưng) và thiên đường Mai Ngọc Pháp (gần trường Bác Ái). Mặc dù đã đắc pháp, đã hoàn toàn giác ngộ, giải thoát, nhưng bản tánh khiêm cung, hòa ái, Đức Thầy luôn hạ mình trước những kẻ ái mộ. Người chủ trương “kẻ trước dẫn đường người sau” trong tinh thần bình đẳng và tương thân.

Trong chế độ Cộng Sản: Cộng Sản cưỡng chiếm miền Nam ngày 30 tháng 4 năm 1975. Đức Thầy bị buộc tội vượt biên, tình nghi CIA và bị cưỡng bách đi học tập cải tạo trong 13 tháng một tuần (từ 21/11/1975 đến 1/1/1977) tại trại Quản Huấn B, Vũng Tàu.

Trong thời gian này, Đức Thầy đã nghiên cứu thêm khoa châm cứu. Cho nên khi vào tù, Người đã trị bệnh bằng châm cứu cho những kẻ đau ốm, thiếu thuốc men. Đầu năm 1977, Đức Thầy được thả ra. Khi hay tin sắp được tự do, Người đã xin phép ở lại nhà tù để tiếp tục chữa trị cho bệnh nhân tại trại học tập. Nhưng rất cuộc, Người chỉ được phép trở lại trại để trị bệnh khi cần thiết mà thôi.

Khi được trở về, số người đến nhà viếng thăm hàng ngày lại càng đông. Kể đến để tìm nguồn an ủi, kẻ khác đến để xin được trị bệnh. Có ngày Đức Thầy phải trị đến 148 người bằng điện châm, từ 5h30 sáng đến 1h30 trưa, và chiều lại tiếp tục châm đến 12 giờ khuya mới được nghỉ. Vì thuốc thang thiếu và tình thế cấp bách, nên người đến ngày càng đông. Vì lý do này, nên Cộng Sản lại tìm cách đưa Người đi kinh tế mới. Không một chút ngại khó, ngại khổ, Người chấp nhận về sống ở vùng kinh tế mới, núi Sập, Long Xuyên.

Hoàng pháp tại quốc ngoại: Ngày 3/11/1978, với sự mạng hoàng pháp ở hải ngoại, Đức Thầy thuận theo thiên ý rời khỏi VN đến trại tỵ nạn Fabella, Phi Luật Tân, ngày 6/11/1978. Nơi đây Đức Thầy đã chữa bệnh cho các viên chức địa phương mà không nhận thù lao. Nếu có ai phát tâm thì số tiền ấy được đem giúp hết cho tỵ nạn ở trại Jose Fabella ở Mandaluyong.

Năm 1979, Đức Thầy rời trại tỵ nạn để định cư tại Montréal, Canada. Đồng bào đồng hương Vô Vi trên khắp thế giới, đặc biệt ở Úc, Pháp, Mỹ, Canada rất phấn khởi khi hay tin này. Họ đã chấn chỉnh lại hàng ngũ, ráo riết tu hành, phát triển thêm những cơ sở tâm linh như thiền viện, thiền đường, trung tâm Vô Vi, cùng cung thỉnh Đức Thầy đến từng địa phương để thuyết pháp. Từ đó, quanh năm, theo lời mời của bạn đạo, bước chân Người in khắp các quốc gia Âu, Á, Phi, Mỹ, Úc và các trại tỵ nạn, để tận độ chúng sanh với các bài giảng mang nội dung xây dựng: nhấn hòa, tha thứ, thương yêu, hy sinh, đạo đức, dẫn thân, phục vụ và tự tu tự tiến trên tinh thần “Đời Đạo song hành”.

Trong khi thuyết pháp, âm thanh của Đức Thầy rất mực từ ái, đậm thắm, thiết tha: ý tưởng của Người chẳng những rõ ràng, minh triết, lại rất gần gũi, thực tế... đã khơi dậy trong tận đáy lòng người nghe, niềm thốn thức xót xa, rạt rào vì nhớ thương Nguồn Cội - nơi mà từ muôn kiếp trước họ đã bỏ ra đi, để mỗi ngày thêm xa cách. Chính những lúc này Đức Thầy đã nói chuyện trực tiếp với chính phần Hồn của mọi người nghe, nói chuyện với chủ nhân ông của phần xác, khiến họ thức giấc, nhận rõ được chân giả, thực hư ý thức đầy đủ “ta từ đâu đến, đi về đâu và sống để làm gì?”.

Tuổi đời ngày một thêm chồng chất, thân xác cũng phải già nua. Dù vậy, Đức Thầy vẫn không quản ngại nhọc nhằn, tiếp tục truyền pháp đến mọi giới, trước đồng bào VN, rồi từ đây lan truyền đến người ngoại quốc (không phân biệt màu da, tôn giáo và quan điểm chính trị) hầu giúp họ tự tìm lấy con đường giải thoát cho chính bản thân, trong tinh thần tự tu tự tiến.

Đoàn Văn Thuận biên soạn

1990

Sàigòn, ngày 16/8/1969

Mâu ni ngũ sắc đồng luân chuyển
Khuyến rử đường tu hợp pháp huyền
Tiên Phật hiện hình chung giác thể
Bến mê tự thoát nổi duyên liền

Phật Người hai giới chẳng riêng
Tâm ta tức Phật nổi liền vui tươi
Không không mà có nực cười
Thế gian mất thịt người người đắm mê
Chạy theo tiền của ê chề
Quên mình quên họ, quên về cõi Tiên
Tóm thâu tạo cảnh ưu phiền
Đẩn đo đủ thứ lập riêng cực hình
Làm sao bảo hộ được mình
Bản thân khỏi chết nổi tình thể sanh
Xe tơ kết tóc dệt màn
Đổi thay thay đổi tự đành tự cam
Bàng hoàng đến nỗi tham lam
Chẳng còn lý trí xét am nội tình
Động tâm hồn vía bất minh
Đâu dè trụ hóa thân hình chẳng hay
Hồn ở nơi tim hằng ngày
Vía thời cai quản ở ngay rún người
Nam hồn dương điển đẹp tươi
Vía là âm điển hợp nơi bên ngoài
Nữ hồn âm điển phân oai
Vía là dương điển bên ngoài phát huy
Âm dương tương chiếu không ly

Thiện Ý

Thế gian chuyển đổi sân si hoài hoài
Giận rồi hết giận tại ai?
Ghét rồi hết ghét vậy sai chỗ nào?
Bất phân luận xét thấp cao
Tán công mãnh liệt ào ào rồi thôi
Khổ tâm đi đứng lại ngồi
Xét mình xét họ ai tồi hơn ai?
Chúc cho các bạn an bài
Nội tâm xét thế phân hai đạo đời.

Sàigòn, ngày 23/8/1969

Lưỡng diện âm dương hợp một nhà
Vía hồn chung đúc sống bao la
Đường đời sanh dục bao giờ dứt?
Khốn cảnh luân phiên hiện ý tà

Sống thời kết hợp phân qua
Chết thời phân tán thân tà quy nguyên
Duyên lành ước được sánh duyên
Tái sanh dương thế lập tiền căn cơ
Hôn sa địa ngục bất ngờ
Trung ngươn mới được tái nhờ nối duyên
Tùy nơi gia thế diệu huyền
Kẻ tu được phước tùy duyên Phật Trời
Sắc không không sắc tách rời
Cõi Âm rung động cõi Trời thanh thoi
Thế gian lấm lý lấm lời
Luận đi xét lại không rời giả tâm

Bày ra cúng tế ngắm ngẫm
Nội tâm ước được thì thăm Phật Tiên
Cầu cho được sống triền miên
Nhưng không biết được việc tiền căn cơ
Chỉ lo tạm bợ mong chờ
Ơn trên phù hộ lòng mơ Tiên Rồng
Tham lam chống trả bất công
Ước mong toại nguyện tạm tòng đó thôi
Tại sao đi đứng lại ngồi
Do đâu kết tập thâu hồi nội tâm
Chúc cho các bạn vui tâm
Do đâu tạo cảnh sai lầm thế sanh?
Từ tâm tiếp đón duyên lành
Trăm người như một tạm hành thế gian.

Sài Gòn, ngày 30/8/1969

Thế tình nợ nước đồng luân hóa
Sắc khí tương sanh lý trí hòa
Tu luyện duyên lành sanh phúc đức
Xuất hồn cách ái Hội Long Hoa

Định tâm xuất thế giao hòa
Tiến lên cõi thượng phân qua đạo đời
Trí tâm xuất hiện không rời
Long Hoa hiệp hội lập đời sửa tu
Diệt tham diệt dữ diệt mù
Diệt cho tận gốc đui mù tham sân
Tu hành luyện pháp chuyên cần

Thiện Ý

Xét cân đời đạo tiến gần Phật Tiên
Phân minh giải đáp nỗi phiền
Biết mình biết họ biết liền sự sai
Tự lo giải thoát an bài
Tiền căn luận tội sửa sai tiến lên
Chúc cho các bạn xét phân
Cán cân đời đạo ở gần bên ta
Chớ nên lập pháp ta bà
Đi đây đi đó chẳng ra lối gì
Thế gian ngũ tạng sân si
Thiên đàng thăng tiến hồn phi giải hòa
Chớ nên bày đặt tu tà
Chết rồi phải chịu làm ma cõi Trần
Đời nay thế kỷ tiến tân
Trí tâm cởi mở hợp phân đủ điều
Tâm hồn sống cảnh cao siêu
Thân hình vui đẹp nhiều điều tình thương
Ước mong các bạn đo lường
Xét đi xét lại mới tường giả chơn.

Sàigòn, ngày 6/9/1969

Cửu trùng hạ giáng tiên đồng mạng
Sắc thái đổi thay đen trắng vàng
Thức trí cùng chung sanh lão tử
Chán đời qua đạo quyết tâm sang

Căn cơ duyên có đàng hoàng
Trăm người như một tự sàng sẩy nhau

Chán đời qua đạo trước sau
Quyết tu sớm đoạt đạo màu mới thôi
Trăng kia trông đứng trông ngồi
Trông cho thế giới linh hồn viếng thăm
Ngoài trăng lắm cõi hợp tâm
Cảnh Tiên tươi đẹp ngấm ngấm giao du
Minh minh yếu yếu công phu
Càng ngày càng rõ tự tu tiến lên
Diễn quang thanh trước hợp phân
Xa gần thấu đoạt đặc ân Phật Trời
Vía hồn vui hưởng chẳng rời
Âm dương tương hội mở lời nhủ khuyên
Tiền căn phân tán giao liên
Hợp chung bản thể nối liền không hay
Thành tâm tu Phật gặp may
Nay đã tương hội ngày ngày yên vui
Đánh tan tham hận bụi nguì
Tu trong khốn cảnh chẳng lui tiến lên
Trung Thu sắp đến hợp phân
Bạn vui thắng cảnh đặc ân Phật Trời
Trăng rằm sẽ tỏa hết lời
Chúc cho các bạn vui nơi cõi trần.

Sài Gòn, ngày 13/9/1969

Đường đi nước bước gồm trăm nẻo
Khéo đoạt lần tu thoát nỗi nghèo
Thiên địa nhơn tình minh sắc thái
Thích Ca gương đẹp gắng tâm theo

Tu thời chẳng chán cảnh nghèo
Mặc cho thử thách sống theo ý đời
Sống trong khuôn khổ của Trời
Sống cho mình bạch thấy lời giả chơn
Thế tình sông núi hải sơn
Đâu đâu cũng phải chịu ơn đất trời
Long thần hộ mạng không rời
Âm dương tương hội hợp nơi lòng người
Phật xưa vừa nói vừa cười
Không không mà có người người vẫn mê
Trang hoàng giữ thế đôi bề
Giành ăn rồi loạn quên về cõi trên
Lắm khi đau khổ siết rên
Muốn sao thấu đáo cái nền tiền căn
Quên đi tham thố cần nhân
Bận tâm ăn ở bản khoán suốt ngày
Túng ra mượn rượu đổi thay
Rớt trong vực thẳm sự may chẳng còn
Thế gian đường đất phải mòn
Loài người cũng chẳng được còn sống lâu
Tại sao rước khổ làm đầu
Phân chia tình cảm gieo mầu bất an
Sử kia chép lại rõ ràng
Mấy ai đoạt được cả ngàn năm duyên
Phật Tiên phát họa tâm hiền
Gieo cho quần chúng nối liền sửa tu
Tu sao cho thoát cảnh mù
Tu cho phát huệ đổi bù tình thương
Phật không xa cách đo lường
Gắng tu tương hội tùy gương Phật Trời
Trung Thu trăng rõ sáng ngời

Anh quang sáng rọi đất trời hợp chung
Khùng nay cõi mở vô cùng
Ước mong các bạn theo khùng tu chơi.

Sài Gòn, ngày 20/9/1969

Thiên Địa huy hoàng tâm quyết tiến
Phù sanh bạch địa cảnh giao liên
Nhơn quần mê giác cùng chung sống
Khốn cảnh luân phiên hiện diện tiền

Thế gian khổ lạc nối liền
Tiền căn qui định tánh phiền phải mang
Lần lần đời đạo chuyển sang
Qui nguyên tâm trạng bàng hoàng tiêu tan
Luận đi xét lại hợp bàn
Tâm ta sao lại mơ màng bất minh
Do đâu kết tập thân hình
Muốn xinh muốn đẹp muốn mình hơn ai
Chỉ lo theo dõi bên ngoài
Bên trong đen tối chẳng ai đoái hoài
Tự che tự chở tự bài
Thế gian giả tạm làm sai hoài hoài
Phạm rồi tái phạm tại ai?
Sân si xuất hiện hại tai đủ bề
Gia đình huynh đệ bối bề
Tình thương thiếu sót hướng về đấu tranh
Sống trong khổ cảnh giựt giành
Trăm người như một tạm đành phải theo

Tham lam thấy cảnh quá nghèo
Thấy mình nhỏ bé muốn trèo lên cao
Nội tâm biến đổi ào ào
Phong ba nổi loạn thanh tao chẳng còn
Thân người đền nợ nước non
Hồn người phán xét cúi lòn chuyển thân
Thế tình tạo hóa cán cân
Đâu đâu cũng có hợp tầng thế sanh
Chúc cho các bạn vui hành
Phật Tiên cõi mở điều lành gặp may.

Sàigòn, ngày 27/9/1969

Thiên địa hữu hình như loại hóa
Mặt người thú tánh nhận không ra
Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà

Đường đời thế sự phân qua
Đố ai thoát khỏi thân tà đang mang
Dục tình đưa đẩy chuyển sang
Bi ai lãnh vực bàng hoàng nội tâm
Ngày đêm vui khổ ngấm ngấm
Tâm không thấy có chuyển lăm lăm sai
Tranh giành gánh nặng hai vai
Đổi thay thay đổi ngày ngày chẳng ly
Nhơn quần đau khổ cũng vì
Tham lam bịp bợm đua thi thực hành
Phát minh các nẻo các ngành

Giành ăn vụ lợi kết thành tình tham
Tình thương chẳng có chẳng am
Miệng thời ngôn ngữ chẳng tham nhưng cần
Quan thời muốn được gần dân
Dân thời muốn được quan dân một nhà
Đời nay thay đổi quá xa
Quan thời ăn ở riêng nhà hơn dân
Dân thời tạm sống cù lân
Phát ngôn bất đạt chẳng gần được quan
Đôi bên khó gặp luận bàn
Nằm trong kế hoạch sẵn sàng lập xong
Sanh ra thế cuộc tập tồng
Quan dân sân hận kết mòng bất an
Chấn chề giả cảnh huy hoàng
Tập tu cho được trấn an nội tình
Tình trời quả đẹp lại xinh
Chính ta thiếu sót chẳng xinh hơn trời
Ngũ hành điển họa hợp thời
Giúp cho nhơn loại thoát lời xét suy
Âm dương điển hóa thân tùy
Không không lại có tùy nghi xử dùng
Chúc cho thiên hạ thái bình
Tự tu tự tiến cùng chung Phật Trời.

Sàigòn, ngày 4/10/1969

Bồng lai tiên cảnh quả không xa
Gắng tiến xuyên qua giới cảm hòa

Thiện Ý

Trời Phật an bài không thiếu sót
Trăm hoa đua nở hợp phân hòa

Không tu sao rõ chánh tà
Tu thời phải gắng mới là người tu
Chớ nên tu oán tu mù
Tu theo đường lối Phật tu ở đời
Ngài không thay đổi ngắt lời
Tự tu tự giác tự đời nội tâm
Diệt tham thoát khỏi sai lầm
Công phu gắn bó tự tâm tiến thẳng
Người đời lý luận lảng nhãng
Nói năng bất định hợp phăng lòng người
Lắm khi lờ khóc lờ cười
Nội tâm động loạn người người chán chê
Tham sân gây gỗ đủ bề
Vô phương cứu chữa tiến về cõi âm
Phật tiên cũng chẳng thiết tâm
Sa vào địa ngục Quan Âm kêu cầu
Văn minh diễn hóa nhiệm màu
Ngữ ngôn phát triển thập thâu dung hòa
Thế gian chung sống một nhà
Chon tà lẫn lộn khó mà hiểu nhau
Phật Tiên phân hóa muôn màu
Bồng lai thắng cảnh trước sau dung hòa
Đến nơi chẳng có thuyết tà
Đâu đâu cũng cảnh vui hòa hợp phân
Ước mong các bạn xét cân
Gắng công tu luyện sớm gần Phật Tiên.

Sài Gòn, ngày 18/10/1969

*Thế gian động loạn nơi nơi chuyển
Thượng khí hạ hành tạo phước duyên
Minh định thân hình tâm giả tạo
Sắc không không sắc hợp bí truyền*

*Diễn quang phát họa diệu huyền
Tu thân lọc điển tham thiền qui nguyên
Học tu cố gắng chẳng phiền
Thoát ly động loạn nối tiền căn cơ
Tu trong giữa lúc không giờ
Bầu trời thanh lọc tùy cơ chuyển hình
Khai thông bản thể đẹp xinh
Bên trong đủ cảnh đủ hình tốt tươi
Chớ nên vội xét lòng người
Nên lo tự xét tươi cười bên trong
Chính mình đang sống cơ còng
Sống trong khuôn khổ tạm tông khổ cam
Muốn ăn phải gắng phải làm
Muốn tu cũng phải loại tham ra ngoài
Chớ nên tự ái bi ai
Làm sai chớng chất khó bày nội tâm
Gắng tu thoát thế tự tâm
Thiên không chơn pháp khỏi làm khỏi sai
Ước mong các bạn vui hoài
Gắng công tu luyện phân hai đạo đời.*

Sàigòn, ngày 25/10/1969

Bầu trời thế giới diễn huyền quang
Thanh trực phân minh xét rõ ràng
Thượng khí hợp thành duyên phước đức
Tu hành phân giải kiếp cơ hàn

Người đời lập thế khôn ngoan
Tranh giành đạo pháp trấn an nội tình
Ai ai cũng tưởng lầm mình
Là người khôn khéo đẹp xinh hơn người
Đâu dè lở khóc lở cười
Chẳng sao thấu được chức người là ai?
Thế tình chồng chất hai vai
Tranh đua theo dõi bề ngoài liên miên
Văn minh lập thế kiếm tiền
U mê oán trách gieo phiến nội tâm
Bày ra chinh chiến sai lầm
Giết rồi lại giết tự tâm khổ đau
Bất phân huynh đệ trước sau
Hôn không gặp vĩa cầu nhau oán than
Cha con cũng chẳng luận bàn
Chẳng mưu tìm hiểu cơ hàn do đâu?
Chỉ lo biện hộ lập màu
Tham lam giành giật cơ cầu khổ đau
Khuyên người gắng sửa mau mau
Tự lo giải thoát hợp màu thiên cơ.

Saigòn, ngày 1/11/1969

Núi non vui thú trùng trùng điệp
Ác thu sơn lâm diệt thú hiền
Muôn cảnh thế tình nan giải thoát
Thực thi chơn pháp tháp huyền duyên

Núi non trắc trở cũng phiền
Đường đời gay cán lại phiền thêm hơn
Họa thành cảnh đẹp hải sơn
Thi thơ phụ họa vui đờn hát ngâm
Giọng ca đánh thức vui tầm
Tâm ta tâm họ ngấm ngấm hợp phân
Lý kia luận xét xa gần
Thân tâm tạm gởi nơi tâm văn chương
Xét đi xét lại đo lường
Gương lành không động mới tường Thích Ca
Ngài tu không dụng thuyết tà
Tự tu tự tiến mới là chơn tu
Núi kia bao phủ sương mù
Tâm người cũng có khi vùi đắm mê
Gắng công tu luyện hướng về
Thích Ca gương đẹp thoát mê cõi trần.

Saigòn, ngày 8/11/1969

Hữu hình hữu hoại thế gian bày
Điển vật tương hành chung sắc thái

Thiện Ý

Vận chuyển đồng luân chí khí mài
Gắng ghi thường chuyển điển phân hai

Thế gian đạo luật an bài
Người đời phải chịu lãnh hai cực hình
Một là dương thế pháp đình
Hai là thiên tạo cơ hình phải mang
Sắc không không sắc bàng hoàng
Tâm không chuyển có khó an nội tình
Làm sao xét được trí mình
Do đâu kết tập thành hình thế gian
Ước mong sớm đạt thiên đàng
Giao du thắng cảnh vấn an tiên rờng
Thế gian tạo cảnh vợ chồng
Thiên đàng qui cảnh không không vui hòa
Đôi đàng cũng chẳng cách xa
Chăm lo tu luyện sẽ hòa được ngay
Chớ nên nói dóc tự đày
Tâm thân hồn vía chẳng ngày nào yên
Thở than than thở nỗi phiền
Tu sao chẳng thấy thần tiên giúp mình
Đâu dè mình quá lắm tin
Bên ngoài sắp đặt lừa mình chẳng hay
Gắng tu điều luyện phân hai
Diễn thân hai giới chẳng sai chẳng lầm

Sàigòn, ngày 15/11/1969

Sài Gòn, ngày 15/11/1969

*Xuất hiện nguyên hình nơi giác thể
Đó đây điều luyện duyệt trần mê
Giao du thắng cảnh phân tình thế
Thuyết pháp đưa hồn sớm tiến quê*

*Thiên liêng chẳng phải bối bê
Phàm tâm mới phải chịu về cõi âm
Tham lam giả tạm tự tâm
U mê khuyến rủ lại làm hơn tham
Nói năng đi đứng ngồi làm
Trăm điều cũng vậy khó an nội tình
Tu hành gắng luyện mới mình
Chính mình chẳng phải yêu tình ở đời
Bóng hình hạ giáng nơi trời
Vượt qua nhiều lớp mới rời thiên không
Thế gian là cõi tạm tòng
Phải tu mới biết mới mong được về
Hồn xa bản thể về quê
Viếng thăm thắng cảnh Phật kê một bên
Ngài phân Ngài giải lập nền
Tiến tu theo Phật vững bền muôn năm.*

Sài Gòn, ngày 22/11/1969

*Nhật nguyệt tương chiếu khí điển hòa
Thế gian lưỡng nhãn hợp phân qua*

Thiện Ý

Bầu trời quang đấng tâm tâm giác
Thấu đạt tình thương duyên phước hòa

Thế gian chung sống một nhà
Thiên đàng thẳng cảnh chung hòa tiến thẳng
Mỗi tâm mỗi giới mỗi tầng
Tình thương hòa cảm tối cần hơn ăn
Chung lo vượt khỏi khó khăn
Âm dương tương hội mở màn quang minh
Âm thanh chuyển động thể tình
Duyên lành gặp gỡ xét mình đỡ hay
Buồn vui đón nhận hằng ngày
Ngày đêm sáng tối dịp may vẫn còn
Tu hành kiên nhẫn cúi lòng
Kiên tâm vượt khỏi đường mòn Thích Ca
Dày công chuyển thế lập đà
Tu cho đắc đạo mới là người tu
Chớ nên tu đắp tu bù
Tu cho thiên hạ sự ngu vẫn còn
Tu thời mình định sắc son
Tu cho thấu đáo khỏi còn ước mơ
Phân minh từ khắc từ giờ
Qui nguyên không giới khỏi ngờ khỏi nghi
Ước mong các bạn gắng ghi
Phân minh lưỡng điểm tùy nghi xử dùng.

Sàigòn, ngày 20/12/1969

Hào quang bộc phát thiên không hợp
Sáng rọi đường đi thuận ý trời
Không động minh tình gieo chơn lý
Sắc không không sắc lý không rời

Nhơn quân chung sống bầu trời
Thương rời lại ghét phân lời giả chơn
Ước mong được sống keo sơn
Sống cho thiên hạ không sờn không phai
Tu hành thoát khỏi trần ai
Thoát ly khổ cảnh ai hoài tâm can
Phù sanh tạo lập một màn
Giả chơn chơn giả rõ ràng không sai
Tranh nhau luận xét thiên tài
Đố ai đoạt được hơn ai chút nào?
Tu thời muốn được tu cao
Giàu sang cũng muốn làm sao hơn người
Chẳng lo khéo tạo lập đời
Giả chơn tự xét tự rời giả tâm
Khuyên người sớm thoát sai lầm
Thân tâm sớm hội điển tâm hợp hòa
Hào quang tự phát xuất ra
Đâu đâu cũng rõ chơn tà phân minh.

Sài Gòn, ngày 27/12/1969

*Tâm tánh bất hòa trí bất minh
Hồi sinh tưởng phật rõ hơn tình
Nguyện theo chơn lý tu tâm giác
Thấu đạo quần sinh thoát cực hình*

*Tu cho đổi sắc thay hình
Tâm người chẳng có vì mình vì ai
Không không chủ thuyết an bài
Nơi nào cũng vậy trên ai thế tình
Vui lên chấp nhận xét mình
Là người tội lỗi cơ hình giả tâm
Phạm rồi tái phạm tham thâm
Càng ngày càng khổ ai tầm cho ai?
Thế gian bộ óc lập đài
Xét mình xét họ ai tài hơn ai?
Tu thời cố gắng sửa sai
Nguyện theo Đức Phật gần Ngài muôn năm
Diễn quang xuất phát mở tầm
Gắng ghi diệu pháp trăng rằm sáng soi
Diễn quang chơn lý hợp ngời
Tiến đưa hơn loại thoát hồi sân si
Ước mong các bạn gắng ghi
Vô Vi là cõi sân si không còn
Phân ra pháp lý vương tròn
Chẳng phân tả hữu chẳng còn đấm mê.*

Sàigòn, ngày 3/1/1970

Tử sanh sanh tử luật tuần hoàn
Nội loạn phong ba gặng chuyển sang
Ý thức tạm hành không luyện tiếc
Cơ hàn sớm diệt trí thân an

Phù sanh tạm sống an lành
Cơ hàn cũng bởi tranh giành tham lam
Sanh sanh tử tử rõ ràng
Biết mình biết họ trấn an nội tình
Sống vui mới xét được mình
Sống buồn chẳng biết chơn tình là chi
Chớ nuôi bản tánh sân si
Khổ đau qui tụ cũng vì lòng tham
Thế gian lãnh chức phong hàm
Ăn trên ngồi trước muốn làm ông to
Biết mình phải chết càng lo
Trò hề thế sự khó dò khó suy
Chán đời luyện pháp Vô Vi
Tu cho thoát khỏi sân si ở đời
Khỏi cần mượn rượu thoát lời
Phân mình đằm đạo tình trời khai thông
Diễn quang bao phủ tâm hồng
Tự tu tự tiến cơ còng thoát ly.

Sàigòn, ngày 10/1/1970

Tận diệt sân si hợp lý tình
Minh tâm kiến tánh đón bình minh
Bầu trời quang dẫn tâm tâm giác
Hương thượng chung hành thấu điển kinh

Chung vui đàm đạo hợp tình
Sân si tận diệt biết mình là ai?
Thiên đàng địa ngục phân hai
Một nơi điển nặng một đàng điển thanh
Nơi thanh đi đứng để hành
Cõi âm nặng nhọc nổi vành sân si
Sớm mau đàm đạo thực thi
Vượt qua giới nặng hôn phi thiên đàng
Hà sa chiếu rọi phát quang
Sân si tự diệt vì đàng dễ đi
Nơi nao cũng hợp lễ nghi
Tình vi cao đẹp vui vì tình thương
Phật Trời chung hợp một đường
Tình thương muôn loại vẫn tương luyến nhau
Khuyên người giữ "Ái" làm đầu
Muôn năm sum họp trước sau dung hòa
Hòa bình chẳng có ở xa
Chính ta chịu sửa mới hòa hợp phân
Ước mong nhơn loại tiến gần
Tình thương cởi mở ân cần chung vui.

Sàigòn, ngày 24/1/1970

Hồng trần thu hút thân hình mạng
Lặn hụp chuyển luân khó phát quang
Tâm trí không bền nan giải thoát
Gắng tu tự đoạt xét rõ ràng

Vô Vi pháp lý mở màn
Người tu phải gắng tự ràng buộc thân
Công phu bản tánh chuyên cần
Tu cho đến chốn mới gần Phật Tiên
Chớ nên luận xét đồng tiền
Tu không thấy tiến thấy phiền nhập tâm
Soi hồn giải thoát thâm trầm
Nội tâm cởi mở thấy lầm sửa sai
Pháp luân thường chuyển phân hai
Âm dương tương hội đời mài sửa tu
Chung qui điển trụ thân ù
Tâm can mát rợi tập tu Phật Trời
Ngày đêm chơn điển chẳng rời
Dạy tu cởi mở lập đời văn minh
Xét mình xét họ duyên tình
Thế gian giả tạm cực hình đó thôi
Ăn rồi đi đứng lại ngồi
Tranh đua giết chóc càng tồi hơn tu
Vậy nên cố gắng đắp bù
Tình thương giải thoát sự ngu chẳng còn.

Sàigòn, ngày 7/3/1970

*Hà sa điều động thân hình hóa
Sáng chói nơi nơi điển hợp hòa
Xây dựng cơ hình chung giác thể
Hợp phân thâu phóng tiến vui hòa*

*Thực thi pháp lý phân qua
Muôn đường vạn nẻo vui hòa tiến thắng
Giúp cho mỗi lớp mỗi tầng
Chung vui thông cảm hợp phần cảm thông
Gắng tu lập thể góp công
Giúp cho muôn loại thoát vòng khổ đau
Tu cho cõi mở bộ đầu
Hà sa sáng chói muôn màu hợp phân
Mâu ni luân chuyển thoát tầng
Thể sanh lặn độn tham sân muôn đời
Điển phân thanh trực thoát lời
Thanh tao vui đẹp hợp thời cảm thông
Thân hình đẹp đẽ không không
Tiến thắng vui đẹp bông hồng xinh tươi
Chung vui thuyết lý miệng cười
Người người đón nhận vui tươi Phật Trời
Ngày đêm tâm niệm không rời
Sớm gần Đức Phật nhận lời nhủ khuyên*

Sàigòn, ngày 14/3/1970

*Tu thân gắng hành theo chân lý
Pháp lý Vô Vi dẫn tiến tùy
Bác ái công bằng phân các giới
Luyện theo Phật pháp thấu Vô Vi*

*Tu thời trí ý xét suy
Nơi nào là cõi vô vi của trời
Không không dẫn tiến thoát lời
Nhủ khuyên thiên hạ tự đời gắng tu
Tu cho thoát khỏi đui mù
Khai thông dẫn tiến đắp bù tình thương
Biết mình biết họ tự lường
Giả chơn phân tách mới tường vô vi
Vô Vi là cõi chẳng vì
Tình thương tham hận sân si của đời
Nó là khung cảnh không lời
Không không chủ thuyết dẫn đời tiến thẳng
Sắc không không sắc mỗi tầng
Tự mình mới biết đặc ân Phật trời
Công phu chẳng đổi thay đời
Không giờ điều luyện hợp thời chuyển luân
Khí thanh trợ giúp nơn quần
Phóng thâu để dải pháp luân dung hòa
Phân minh lưỡng giới chánh tà
Thân hình vui khỏe mới là người tu
Chẳng nuôi tánh chấp đui mù
Khai thông ngũ tạng giao du cõi trời.*

Sàigòn, ngày 21/3/1970

*Nội tâm bất ổn gây sân hận
Chí khí hùng anh tự giác lần
Đổi hướng xoay chiều mình thiện giải
Tùy cơ ứng biến luyện chuyên cần*

*Chớ nên luận xét xa gần
Chính mình chưa trị vậy cần trị ai?
Đường đời duyên nợ phân hai
Sanh con đẻ cháu lập đài thế sanh
Tu thời ý chí hùng anh
Đánh tan tập quán mở màn thanh không
Ở đời duyên điển thập tông
Tu thời thanh lọc cơ còng giải tan
Xưa kia Phật nhập niết bàn
Nay người cũng thế theo đàng cũ đi
Chớ nên luận lý tại vì
Bận tâm không thể tu mi như người
Anh hùng chẳng có biếng lười
Chỉ lo chung tiến vui cười tiến thẳng
Nay không tiến được gắng lần
Mai kia sẽ đến tận tầng Phật Tiên
Gắng làm mới có đồng tiền
Gắng tu mới tiến đến gần Phật Tiên
Tuy rằng Trời Phật không riêng
Đâu đâu cũng có nối liền trực thanh
Ước mong bộ óc vui lành
Khai thông các nẻo hợp thành điển quang.*

Sàigòn, ngày 2/5/1970

*Thân hình chủ diễn tinh ba hóa
Sắc khí tương chiêu lý trí hòa
Tạo tác chơn hành minh thiện giải
Sắc không không sắc luật an bài*

*Tu không gom diễn là sai
Soi hồn tập hợp ngày ngày không ly
Pháp luân thường chuyển hợp thì
Giải thông nội tạng sân si không còn
Tu lâu diễn hợp vòng tròn
Nói năng thông suốt khỏi còn si mê
Năm trần, lương lục chỉnh tề
Tuân theo thượng lệnh hướng về Phật tiên
Việc làm phát triển triền miên
Tu không giờ rảnh nổi liền thiên cơ
Phóng thâu từ phút từ giờ
Chung vui thắng cảnh thoát mơ cõi trần
Có không không có chẳng cần
Thế gian tạm bợ phân trần làm chi
Ước mong các bạn gắng ghi
Công phu gắng luyện thân thì mới yên.*

Sàigòn, ngày 13/6/1970

*Tâm thanh bạch tu hành thanh bạch
Trí bất minh thể tinh giáo đảo*

*Xét phận mình khổ não muôn năm
Tham sân uất hận khó tu hành*

*Muốn tu, hành, thuyết đành rành
Nói sao làm vậy mới thanh nổi lòng
Chớ nên tham hận bể bờng
Đi đi lại lại tự tròng đau thương
Buông xuôi mới rõ mới tường
Phật không tiếc của, ánh gương đẹp vời
Ai ai cũng đón xét lời
Phật khuyên thế giới tự mời sửa tu
Chớ nên giết chóc đui mù
Thân hình đau đớn, dự trừ tiếp tay
Tướng làm tạm sống là hay
Đâu dè lẫn quẩn có ngày phải tiêu
Tình thương Trời Phật rất nhiều
Người đời lại thiếu, đắc điều nơi nao?
Nội tâm biến đổi thấp cao
Đo lường chẳng kịp, làm sao thoát phiền.
Điển trời chẳng phải của riêng
Ai ai cũng có sự liên kết này
Vấn chung hưởng nguyện vui say
Cùng chung đàm đạo mặt mày nở nang
Mau mau hợp mặt vui bàn
Tình thương sẵn có gắng hàn sửa tu.*

Sài Gòn, ngày 20/6/1970

Duyên tình thế sự quá điêu linh

Sống thác khổ than xét bực mình
Đau đớn thương tình thêm khổ não
Đổi thay thay đổi thế duyên tình

Tu thân chớ vội trao tình
Khổ đau dồn dập chính mình tạo ra
Thương nhau xác nhận nhau là
Tình yêu không đổi, món quà đôi bên
Không lâu thay đổi lập nền
Lu mờ quên hẳn, siết rên bực mình
Ta bà muốn đổi ngoại tình
Tham thân muốn xắn thân hình làm hai
Nợ thêm mỗi nợ tới hoài
Không sao trả nổi lắm sai phải làm
Bày ra mưu thế chước hàm
Tóm thâu lợi lộc khổ cam dẫu mình
Việc gì cũng chẳng phân mình
Nói xiên nói xẹo buộc mình tội lây
Nội tâm hứa sửa mỗi ngày
Nhưng không sửa kịp tội nay vẫn còn
Tu thời nguyện góp lòng son
Nhứt tâm theo Phật lại còn si mê
Nói năng bê bối ê chề
Nói tôi theo Phật sẽ về Tây phương
Nuôi ma cả trượng khó lường
Phật thời chút ít khó tưởng nơi nao
Tự tâm bày biểu tự rào
Dương thân sân hận nhập vào nội tâm
Pháp luân đánh đổ không lầm
Gắng hành cho được mới tầm Phật Tiên
Ước mong các bạn vui xuyên

Thiện Ý

Tình thương chánh pháp nối liền Tây phương
Thương sao không động mối tương
Chớ thương độc đoán mất gương Phật Trời.

Sài Gòn, ngày 4/7/1970

Bão bùng nguy hiểm gây điên loạn
Trăm bệnh nan y tử sanh hoàn
Chung kết thế tình theo định mạng
Tu hành gắng tiến bản thân an

Thế tình nợ nước bàng hoàng
Tu thời khắc khổ mới an nội tình
Chớ nên tạo thế cơ hình
Tham sân uất hận khó tin nổi lòng
Gây thêm khổ ách cơ công
Tu không thấy tiến thấy gông bao trùm
Thế gian nghiệp quả kết chùm
Cháu con chung đức bao trùm lo âu
Tăng gia phiền não thêm sầu
Không sao thấu được nhiệm màu hóa sanh
Muốn theo tạo hóa phải hành
Tự tu hướng thượng chẳng giành của ai
Mỗi căn mỗi quả mỗi ngày
Phải lo sửa chữa tự bày lối đi
Tiến lên vượt khỏi sân si
Cõi Tiên nhà Phật chẳng vì tham lam
Đâu đâu cũng có phong hàm
Tùy nơi tu luyện thoát cam thế tình

Càng ngày thấy cảnh càng xinh
Ấy là đã tiến chính mình tự lo
Ước mong các bạn gắng dò
Tình thương Trời Phật sẵn cho mọi người.

Sài Gòn, ngày 11/7/1970

Tan tụy tụy tan ứng nhân tiên
Xuất hồn trực giác diễn giao liên
Công phu nhập định quên mình tiến
Chẳng ước chẳng ao chẳng giữ phiền

Công phu chớ nhớ bạc tiền
Nhớ tiên nhớ Phật nối liền căn cơ
Thành thời chỉ có một giờ
Chung lo thế sự nhiều giờ hơn tu
Làm sao sớm kịp đắp bù
Diễn quang nhà Phật thoát tù thế gian
Luân hồi vẫn sống bất an
Thế gian là cõi tạm sang đổi tình
Tạo ra thân thể cơ hình
Bày mưu lập chúc giữ mình chẳng kham
Đi đi lại lại phải làm
Phải tranh phải đấu phải am thế tình
Lắm khi xét thấy bực mình
Thương rồi lại ghét vậy xinh chỗ nào
Diễn phân kẻ thấp người cao
Người tu được nhẹ thanh tao hơn thường
Ngoài không sửa chữa noi gương

Phải lo thế sự lập đường thế sanh
Bày ra đủ nhánh đủ cành
Đấu tranh giành giết gây thành chiến tranh
Khổ bao là khổ phải đành
Chạy theo chủ nghĩa lập thành đảng phe
Bỏ quên hồn vía bối bề
Chẳng về tiên cảnh hồn quê của người
Gắng tu mới thấy đẹp tươi
Xuất hồn xem cảnh bằng mười thế gian.

Sàigòn, ngày 18/7/1970

Phật pháp chuyên hành trị diếc câm
Linh chi dược thảo gắng truy tìm
Nan y căn bệnh lưu ly diệt
Trị diếc đui câm thoát lỗi lầm

Hồn ta tu luyện thoát tâm
Thế gian đui diếc thêm câm đủ điều
Linh chi dược thảo rất nhiều
Ở nơi xứ Phật trị tiêu bệnh tình
Hồn ta hưởng được dược tinh
Lưu ly quang Phật diệt tình khổ đau
Mê trần khổ não trước sau
Mắt không thấy Phật đuôi đầu bất minh
Tai không lĩnh hội lý tình
Phật ban chơn pháp điển linh giúp người
Câm thời chẳng thoát được lời
Điển tâm xuất phát tại đời phóng thâu

Chỉ lo tâm nguyện xin cầu
Tự tu tự trị căn đầu phát sinh
Ấy là tham hận cực hình
Chính mình đã tạo thể tình rồi ren
Gắng tu gặp Phật như đèn
Sáng soi tội trạng chẳng hèn như xưa
Điếc đui tiêu diệt mới vừa
Tới lui học pháp Phật đưa dạy đời
Chơn ngôn xuất phát thuyết lời
Giả chơn tự ngộ phân đời sửa tu.

Sàigòn, ngày 25/7/1970

Nhắm mắt phóng ra luồng chơn điển
Nơi nao cũng sáng cũng quy nguyên
Điển thâm điển phóng không tiêu diệt
Chân lý ngày đêm vẫn nối liền

Chơn hành theo pháp chẳng riêng
Điển quang chư Phật nói liền khuyến tu
Vượt qua vạn cõi thiên thu
Nghìn năm không động không trừ tái sanh
Hồn không quyến luyến tơ màn
Thân không tham thố không tranh việc đời
Phát ra chơn pháp chuyển lời
Nhủ khuyến thể sự thuận trời tiến thẳng
Chớ nên đập ngực kiêu căng
Luật sanh luật hóa đành rành không sai
Thế gian chẳng có ai tài

Xưng hô đủ thứ làm sai vẫn làm
Điển tâm chẳng phát chẳng am
Nội tình đau khổ khó cam thể tình
Người tu thâm phóng điển tình
Dắt người lâm nạn thoát tình thế sanh
Điển kia không đổi vận hành
Ngày đêm như một sáng thành mâu ni
Điển không thay đổi là gì?
Ấy là chân lý xét suy mới tường
Phật đà tiến tới một đường
Sáng nơi trước trán mới tường giả chơn

Sàigòn, ngày 1/8/1970

Nước điển chung hành trợ thế duyên
Chuyển luân phân giải khuyến tâm hiền
Chung lưu tương hội thân hành thuyết
Pháp giới môn luân thuận tiến tiền

Bầu trời nước điển giao liên
Thân ta chung quyết điển hiền tiến thẳng
Vượt qua mỗi lớp mỗi tầng
Mỗi nơi thanh trược đặc ân Phật trời
Luận đi xét lại thấy đời
Nơi nao cũng cảnh cũng lời nhủ khuyên
Tuân theo khung cảnh chẳng phiền
Rêu rao đối nghịch lại diên bộ đầu
Cơ trời phân giải nhiệm màu
Căn nào quả nấy đối đầu tựu tan

Chung lưu thân thuyết luận bàn
Sửa tu thẳng tiến trấn an tâm người
Phật xưa vẫn sống vui tươi
Khuyên người lâm nạn ráng cười tiếp thu
Sanh ra bệnh tử đui mù
Chớ nên tự đắc thân tù hoang mang
Chẳng ai sửa được cơ hàn
Cơ trời quy định thời gian đổi đời
Gắng tu mới thấy điển trời
Mông luân pháp giới phân lời thấp cao
Ước mong các bạn trước sau
Nhứt tâm theo Phật nhiệm mầu phát huy
Tu cho hợp thức hợp thì
Điển thông các nẻo trí tri an bài.

Sàigòn, ngày 7/8/1970

Không không trí xét những bài thơ
Điển hóa vẫn chương giây phút giờ
Không động thiên tình năng trực giải
Xét đi xét lại trí không mờ

Vậy ai đã hiến bài thơ
Xét đi xét lại không giờ nào ngơi
Thế gian đấm cảnh bụi ngùi
Cơ hàn trí cũng buông xuôi giấc giờ
Muốn tu sớm đạt ý thơ
Nhưng đời lôi cuốn thờ ơ nổi lòng
Tu sao thoát khỏi tham tòng

Thiện Ý

Thế gian mật nhục nôi vòng rủ ren
Tham gia xét thấy mình hèn
Thấy mình chẳng tạo được đèn dẫn tu
Vậy ai là kẻ đui mù
Chính mình phải sửa thoát ngu thoát mù
Tham sân ghen ghét hận thù
Xét mình trước hết thân từ thế gian
Điều lành sẽ được sớm ban
Cơ hàn tiêu diệt trấn an thế tình
Xét rồi lại xét kết tinh
Diễn thanh bố hóa chính mình tiếp thu
Gắng tu tự đắp tự bù
Tình thương trời Phật chẳng ngu hơn người
Ước mong các bạn vui cười
Khai thông không động người người yên vui.

Sàigòn, ngày 15/8/1970

Trí ý chung hành tiến sửa tu
Hùng anh chẳng chịu sống đui mù
Sanh ly tử biệt do trời định
Thức tánh trùng tu thoát cảnh tù

Chuyên hành tự gắng sửa tu
Thân ta trí ý chủ mưu làm người
Vậy ta nên gắng tươi cười
Xét xem thế sự người người giành ăn
Kẻ khôn dụng trí gạt lần
Người ngu phải chịu chẳng gần được ai

Truyền cho những chuyện làm sai
Xi măng làm thánh nhờ Ngài hộ cho
Tu đi tu lại tu mò
Phật tiên chẳng thấy chẳng dò được ai
Ngồi lý tu luyện hằng ngày
Trí không chịu xét thân này vẻ vang
Thời gian chẳng đợi chàng nàng
Già nua lẩn áp lại càng khó tu
Gắng tu đúng pháp mở đầu
Khai thông thanh điển hợp màu thiên cơ
Chuyển luân từng phút từng giờ
Ngồi đây xét đó tùy cơ chuyển hình
Sanh ly tử biệt lịch trình
Ai ai cũng phải tự mình vượt qua
Tự tu thức tánh mới là
Chơn hơn tự xét món quà Phật ban.

Sàigòn, ngày 22/8/1970

Đạo đời đời đạo khắp nơi nơi
Sắc khí tương sanh thay đổi đời
Thanh tịnh phân hành chung quyết định
Tử sanh sanh tử chuyển không rời

Đạo thời vô hạn không lời
Đời thời giới hạn nơi nơi khác thường
Kẻ khôn lại được nhịn nhường
Người ngu chẳng được thấu tường việc chi
Sắc duyên duyên sắc cũng thì

Thiện Ý

Người sang kẻ tiện uy nghi khác thường
Phật thì thoát khỏi các đường
Đấu tranh tham dực tự lương sửa tu
Thế gian lưu lại kẻ ngu
Giết nhau chẳng kể thân tù đang mang
Tu thời lại muốn được an
Nhưng không hành đúng pháp ban cho người
Xét đời lại thấy nực cười
Ai ai cũng muốn làm người không ly
Chẳng lo thanh tịnh xét suy
Bên trong hồn vía sẽ qui thiên đàng
Tử sanh định luật rõ ràng
Tham rồi chẳng được nhưng màng tham lam
Gắng tu xuất phát điển quang
Hồi quang phản chiếu rọi đàng tự tu
Tu cho thanh tịnh hết mù
Biết mình biết họ giao du cõi trời
Ước mong các bạn xét lời
Nhủ khuyên bá tánh tự đời tiến thẳng.

Sàigòn, ngày 29/8/1970

Tham sân tiêu diệt tình giao cảm
Thế sự đứng điều khó thuyết đàm
Luận xét đôi đàng minh thiện giải
Trùng tu phước đức diệt tham lam

Tranh nhau sát hại bàng hoàng
Cơ hàn mới thấy khó an nổi lòng

Bày ra những chuyện tham tòng
Bất minh duyên cố của vòng chuyển luân
Chạy theo chiều hướng chung quần
Tham sân động loạn các tầng bất an
Cho mình là quý là sang
Nhưng không tạo được cảnh an cho lòng
Vui buồn lẫn lộn chẳng xong
Tham sân tăng cấp cơ càng khổ đau
Thiên cơ rất đổi nhiệm màu
Tâm người cũng có cơ cầu tiến thẳng
Vì tham mới đổi bản khoãn
Tình thương tạm gác cần nhẫn thở than
Muốn yên gạt bỏ lời tràng
Tu tâm dưỡng tánh mới an nổi lòng
Bình tâm tự xét độ phong
Phòng khi tai nạn mới hồng chuyển thân
Tu lâu phúc đức tiến lên
Khai thông đời đạo kiệm cần tiến tu
Diệt tham diệt dữ diệt mù
Không làm chủ vượt xu hướng đời.

Sàigòn, ngày 5/9/1970

Duyên kiếp cơ hàn khó thấu tri
Tình đời đen bạc phân tình lý
Phù sanh tạm trú cùng chung xét
Khó khổ đành cam luận lý tùy

Trắng đen đen trắng hợp thì
Chung lưu thế cảnh tùy nghi tiến hành
Lắm khi muốn bám giữ giành
Lắm khi muốn bỏ tự hành tự tu
Đường đi lắm đổi sương mù
Lắm khi phải chịu lấy dù che thân
Mắt xem trời đất rất gần
Chẳng sao thấu được đặc ân Phật Trời
Luận đi xét lại phân lời
Trắng đen đời đạo tùy nơi lòng người
Lắm khi xét thấy nực cười
Vui tươi, uất hận người người phải mang
Ước mong được sớm trấn an
Nhưng không đạt được lại càng khổ đau
Thiên tình Phật pháp nhiệm màu
Gắng tu tự luyện trước sau dung hòa
Tâm ta tức Phật phân qua
Tin lành thơ thới món quà Phật ban
Từ bi Phật mới được an
Diễn quang tươi sáng cơ hàn tiêu tan
Có không không có vui bàn
Phân qua đời đạo tạm an tiến lần.

Sài Gòn, ngày 13/9/1970

Thâm thâm âm thanh thấu các tầng
Nói năng đi đứng tối chuyên cần
Nơi nao cũng đạt tình thân hữu
Thuyết lý phân minh dẫn tiến lần